

Panium - Số Hai Mười Hai

Ngày 31 tháng 12 năm 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Kể từ ngày 31 tháng 12 năm 2023, Sư Tử của chi phái Giu-đa đã mở ấn các lễ thật tiên tri theo một trình tự nhất định. Trình tự ấy có thể dễ dàng được xác định bằng cách xem lại các bài viết đã được đăng trên trang web của Future for America. Trong những tháng gần đây, các lễ thật đã được mở ấn thì nhiều và sâu nhiệm! Trình tự ấy không ngẫu nhiên, mà có chủ đích. Chuỗi trình tự ấy minh định rõ ràng một tiến trình tuần tự có chủ đích mà Đấng Christ, với tư cách là Sư Tử của chi phái Giu-đa, thực hiện khi Ngài mở ấn các sứ điệp thử thách sau cùng cho Hội Thánh, rồi sau đó cho thế gian. Trong sách Khải Huyền, Sư Tử của chi phái Giu-đa cầm lấy cuốn sách được niêm phong bằng bảy ấn và mở các ấn ấy từng cái một, theo thứ tự.

Sẽ được bày tỏ theo trật tự của chúng

Sau khi bảy tiếng sấm này cất tiếng, một mệnh lệnh được ban cho Giăng, cũng như đã ban cho Đa-ni-ên, liên quan đến quyển sách nhỏ: "Hãy niêm phong những điều mà bảy tiếng sấm đã phán ra." Những điều ấy liên quan đến các sự kiện tương lai sẽ lần lượt được bày tỏ. Đa-ni-ên sẽ đứng trong phần số của mình vào cuối các ngày. Giăng thấy quyển sách nhỏ được mở ấn. Bây giờ các lời tiên tri của Đa-ni-ên có vị trí thích hợp trong sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, thứ hai và thứ ba để rao truyền cho thế gian. Việc mở ấn quyển sách nhỏ chính là sứ điệp liên quan đến thời gian.

Sách Đa-ni-ên và sách Khải Huyền là một. Một quyển là lời tiên tri, quyển kia là sự mặc khải; một quyển là sách đã đóng ấn, quyển kia là sách đã mở. Giăng đã nghe những điều mầu nhiệm mà các tiếng sấm nói ra, nhưng ông được truyền không được chép lại.

"Ánh sáng đặc biệt được ban cho Giăng, được bày tỏ trong bảy tiếng sấm, là sự phác họa những biến cố sẽ xảy ra trong thời kỳ của sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai. Không phải là điều tốt nhất để dân sự biết những điều này, vì đức tin của họ nhất thiết phải được thử luyện. Trong sự sắp đặt của Đức Chúa Trời, những lễ thật kỳ diệu và tiến bộ nhất sẽ được công bố. Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai phải được rao truyền, nhưng sẽ không có thêm ánh sáng nào được bày tỏ trước khi những sứ điệp ấy hoàn tất công việc riêng biệt của chúng. Điều này được tượng trưng bởi thiên sứ đứng với một chân trên biển, long trọng tuyên thệ rằng thời gian sẽ không còn nữa." Chú Giải Kinh Thánh của Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy, tập 7, trang 971.

Sự khai thị sau cùng về "bảy tiếng sấm" đã được khai mở sau năm 2023, và nó bày tỏ rằng "bảy tiếng sấm" biểu trưng cho sự thất vọng Anfa thứ nhất cho đến sự thất vọng Ômêga sau cùng. Giăng không được phép định nghĩa "bảy tiếng sấm", vì sự khai thị về "bảy tiếng sấm" không phải là một sự ứng nghiệm đơn nhất trong lịch sử, mà là một minh họa về "sự phác họa các biến cố" đã diễn ra trong lịch sử Millerite, và sẽ diễn ra một lần nữa trong những ngày sau rốt. Sự ứng nghiệm trọn vẹn

đã được tỏ ra để minh họa lịch sử từ ngày 18 tháng 7 năm 2020 cho đến luật ngày Chủ nhật sắp tới. Sư Tử đã khai mở ánh sáng ấy để soi rọi trên lịch sử về sự dựng lập đền thờ của một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Trong lịch sử phong trào Miller, "bảy tiếng sấm" tượng trưng cho giai đoạn từ 1798 đến 1844, khi những người Miller trình bày "những lẽ thật kỳ diệu và tiến bộ nhất." Trong khi thực hiện công việc đã được giao phó, những người Miller đã bị thử thách. Họ không hiểu trọn vẹn sứ điệp mà họ đang rao giảng, cũng như lịch sử mà họ đang ứng nghiệm. Những lẽ thật họ công bố chính là điều mà Bà White định nghĩa là "các lẽ thật tiến bộ", vốn không được hiểu cho đến sau khi các sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai đã hoàn tất công tác của chúng.

Khi "bảy tiếng sấm" đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn của chúng, thì các "biển cổ tương lai" ấy được biểu trưng bởi các sứ điệp của ba thiên sứ trong Khải Huyền đoạn mười bốn, kết hợp với sách Đa-ni-ên. Công tác của một trăm bốn mươi bốn nghìn, vốn được các "biển cổ tương lai" của "bảy tiếng sấm" biểu trưng, là kết hợp sách Đa-ni-ên với các sứ điệp của ba thiên sứ.

"Chúa sắp sửa trừng phạt thế gian vì sự gian ác của nó. Ngài sắp trừng phạt các tổ chức tôn giáo vì họ đã khước từ ánh sáng và lẽ thật đã được ban cho họ. Sứ điệp vĩ đại, kết hợp sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, thứ hai và thứ ba, phải được công bố cho thế gian. Đây phải là gánh nặng của công việc chúng ta." Chú giải Kinh Thánh của Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy, tập 7, 950.

Kể từ ngày 31 tháng 12 năm 2023, Sư Tử của chi phái Giu-đa đã và đang mở ấn các chân lý tiên tri theo một "trật tự" nhất định.

Lịch sử phong trào Millerite

"Hiện có những người đang sống, khi nghiên cứu các lời tiên tri của Đa-ni-ên và Giăng, đã nhận được ánh sáng lớn từ Đức Chúa Trời khi họ điếm lại những chặng đường mà các lời tiên tri đặc biệt đang trong tiến trình được ứng nghiệm theo đúng trật tự của chúng. Họ mang sứ điệp về thời kỳ đến cho dân chúng. Lẽ thật rạng ngời rõ ràng như mặt trời ban trưa. Các biển cổ lịch sử, cho thấy sự ứng nghiệm trực tiếp của lời tiên tri, đã được trình bày trước dân chúng, và lời tiên tri được nhận thấy là một sự mô tả mang tính biểu tượng về các sự kiện dẫn đến sự kết thúc của lịch sử địa cầu này." Selected Messages, quyển 2, 101, 102.

Thứ tự mà qua đó Đấng Christ đã và đang mở ấn thông điệp "Tiếng Kêu Nửa Đêm" biểu thị những "sự kiện lịch sử" cho thấy "sự ứng nghiệm trực tiếp của lời tiên tri" dẫn đến sự khép lại thời kỳ ân điển. Sự ứng nghiệm trực tiếp của lời tiên tri trong những ngày sau rất không phải là sự mặc khải của các lời tiên tri dựa trên thời gian, nhưng Palmoni vẫn dùng các con số để xác định những sự ứng nghiệm trực tiếp của lời tiên tri. Thời gian không còn nữa, và dấu những người theo Miller đã "mang sứ điệp về thời gian" đến cho thế hệ của họ, thì sứ điệp của thiên sứ thứ ba còn mạnh mẽ hơn "thời gian".

"Chúa đã cho tôi thấy rằng sứ điệp của thiên sứ thứ ba phải được rao truyền, và được công bố cho những con cái của Chúa đang tản lạc, và rằng nó không nên dựa vào thời gian; vì thời gian sẽ không bao giờ còn là một sự thử nghiệm nữa. Tôi thấy có người đang nhận lấy một sự phần

khích giả tạo nảy sinh từ việc rao giảng về thời gian; rằng sứ điệp của thiên sứ thứ ba thì mạnh mẽ hơn thời gian. Tôi thấy rằng sứ điệp này có thể đứng vững trên nền tảng riêng của nó, và rằng nó không cần thời gian để củng cố nó, và rằng nó sẽ đi trong quyền năng lớn lao, làm công việc của nó, và sẽ được rút ngắn trong sự công bình." Kinh nghiệm và Khải tượng, 48.

Trật tự "tuần tự" của việc mở ấn các lễ thật tiên tri cho thấy một lịch sử tiến triển, đồng thời cũng cho thấy sự phát triển của sứ điệp. Trật tự của lịch sử được trình bày, cũng như những bước đi về cách Sư Tử thuộc chi phái Giu-đa đã và đang mở ấn sứ điệp kể từ ngày 31 tháng 12, đều mang tính cứu rỗi khi được hiểu biết. Vào tháng Bảy năm 2023, một tiếng kêu trong đồng vắng bắt đầu dọn đường cho việc mở ấn vào ngày 31 tháng 12 năm 2023. Rồi Sư Tử thuộc chi phái Giu-đa đã mở ấn chương một của Sách Khải Huyền.

Không điều gì khác

“Những sứ điệp trọng thể đã được ban cho theo thứ tự của chúng trong sách Khải Huyền phải chiếm vị trí hàng đầu trong tư tưởng của dân Đức Chúa Trời. Không điều gì khác được phép chiếm trọn sự chú ý của chúng ta.” Chứng Ngôn, tập 8, 301, 302.

Những bài viết khởi sự vào năm 2023 được định để “chiếm vị trí hàng đầu trong tâm trí dân sự Đức Chúa Trời.”

Tất cả những gì Đức Chúa Trời đã xác định trong lịch sử tiên tri là phải ứng nghiệm trong quá khứ đều đã ứng nghiệm, và mọi điều còn lại sẽ đến theo thứ tự của nó rồi cũng sẽ ứng nghiệm. Đa-ni-ên, nhà tiên tri của Đức Chúa Trời, đứng ở vị trí của mình. Giảng đứng ở vị trí của mình. Trong Sách Khải Huyền, Sư Tử thuộc chi phái Giu-đa đã mở cho những người nghiên cứu lời tiên tri quyển sách Đa-ni-ên, và như thế Đa-ni-ên đang đứng ở vị trí của mình. Ông làm chứng về điều Chúa đã tỏ ra cho ông trong Khải tượng về những biển cố lớn lao và trang nghiêm mà chúng ta phải biết khi chúng ta đang đứng ngay ngưỡng cửa sự ứng nghiệm của chúng.

Trong lịch sử và lời tiên tri, Lời Đức Chúa Trời trình bày cuộc xung đột lâu dài giữa lẽ thật và sự sai lầm. Cuộc xung đột ấy vẫn đang tiếp diễn. Những điều đã có sẽ được tái diễn. Selected Messages, quyển 2, 109.

Ba mươi

Sứ điệp của Đa-ni-ên đoạn mười một, câu bốn mươi đã được mở ấn và định thức hóa vào năm 1996. Ba mươi năm sau, lịch sử ẩn giấu của chính câu ấy nay đang được mở ấn, liên quan đến sự định thức hóa sứ điệp của Tiếng Kêu Nửa Đêm, một sứ điệp gồm một lời dự ngôn bên ngoài đã được hiệu chính về Hồi giáo, gắn liền với một sứ điệp nội tại đã được hiệu chính của Tiếng Kêu Nửa Đêm. Sứ điệp của Tiếng Kêu Nửa Đêm được rao giảng trước luật ngày Chủ Nhật ở câu mười sáu, vì chính tại luật ngày Chủ Nhật cánh cửa đóng lại trong dự ngôn.

Phêrô

Điều này đặt Phi-e-rô vào trong lịch sử sự đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Phi-e-rô có một sứ điệp ông đã rao giảng tại phòng cao, và một sứ điệp ông đã rao giảng tại đền thờ. Sứ điệp tại phòng cao là Tiếng kêu lúc nửa đêm trong dự ngôn, còn sứ điệp tại đền thờ là tiếng kêu lớn của

thiên sứ thứ ba. Đê Phi-e-ro có thể rao giảng sứ điệp tại phòng cao về Tiếng kêu lúc nửa đêm, trước hết sứ điệp của ông phải được hiệu chỉnh và chuẩn hóa. Việc hiệu chỉnh và chuẩn hóa được thực hiện bằng cách quy tụ các mạch tiên tri mà Sư Tử của chi phái Giu-đa đã liên tục chỉ ra kể từ ngày 31 tháng 12 năm 2023.

Công việc hiện nay là chính thức hóa sứ điệp của Tiếng Kêu Nửa Đêm. Sự chính thức hóa sứ điệp ấy đã được kiểu tượng hóa bởi William Miller vào năm 1831, và bởi tạp chí The Time of the End vào năm 1996. Sự hiệu chỉnh sứ điệp vốn đã tạo nên sự thất vọng đầu tiên vào ngày 18 tháng 7 năm 2020 đã được kiểu tượng hóa bởi cả Josiah Litch lẫn Samuel Snow. Công việc mà mỗi người họ đã thực hiện đã 'gây' nên 'hệ quả' theo sau ngày 11 tháng 8 năm 1840, và theo sau phong trào tháng bảy. Năm 1840, sứ điệp được truyền đến mọi trạm truyền giáo trên thế giới, và năm 1844, sứ điệp của Tiếng Kêu Nửa Đêm đã quét qua duyên hải miền Đông của Hoa Kỳ như một làn sóng thủy triều. Công việc của con người đã 'gây' nên 'hệ quả' là sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh. Năm 1840 hướng đến thế giới, được biểu tượng bởi biển; và năm 1844 hướng đến Hoa Kỳ, được biểu tượng bởi đất. Biểu tượng của năm 1840 là Đấng Christ đứng trên đất và biển trong Khải Huyền đoạn mười, và chính đoạn ấy xác định lịch sử từ năm 1840 cho đến năm 1844, và khắc họa Đấng Christ đứng trên đất và trên biển.

Trong cả năm 1840 lẫn 1844, sự điều chỉnh đối với lời dự đoán là một điều chỉnh tiến lên trong thời gian, hướng tới ngày giờ chính xác. Một lời dự đoán liên quan đến Hồi giáo, còn lời kia liên quan đến dụ ngôn mười trinh nữ. Một điều là ngoại tại, còn một điều là nội tại. Năm 1844 cũng bao hàm một sai lầm do hiểu sai về Đền Thánh. Đền Thánh ấy là địa cầu, hay là Đền Thánh trên trời? Sự hiểu lầm ấy còn sâu xa hơn đơn thuần là định nghĩa về Đền Thánh, vì nó còn là một phép thử xem liệu một linh hồn có theo Đấng Christ từ Nơi Thánh vào Nơi Chí Thánh hay không.

Tôi thấy Đức Chúa Cha đứng dậy khỏi ngai, rời ngự trên một cỗ xe rực lửa đi vào Nơi Chí Thánh ở bên trong bức màn, và ngồi xuống. Bây giờ Đức Chúa Giê-xu đứng dậy khỏi ngai, và phần nhiều những người đang cúi mình đứng dậy cùng với Ngài. Sau khi Ngài đứng dậy, tôi không thấy một tia sáng nào từ Đức Chúa Giê-xu truyền đến đám đông hờ hững, và họ bị bỏ lại trong bóng tối hoàn toàn. Những người đã đứng dậy khi Ngài đứng dậy giữ mắt mình chăm nhìn Ngài khi Ngài rời ngai và dẫn họ ra một quãng. Rồi Ngài giơ cánh tay hữu, và chúng tôi nghe tiếng phán êm dịu của Ngài rằng: “Hãy đợi ở đây; Ta đến cùng Cha Ta để nhận lãnh vương quốc; hãy giữ áo xống mình không tì ố, và chẳng bao lâu Ta sẽ trở lại từ tiệc cưới và tiếp nhận các con về với Ta.” Bây giờ một cỗ xe mây phủ, có các bánh như lửa cháy phùng phùng, được các thiên sứ vây quanh, đến nơi Đức Chúa Giê-xu đang ở. Ngài bước lên cỗ xe ấy và được đưa đến Nơi Chí Thánh, nơi Đức Chúa Cha đang ngự. Tại đó tôi thấy Đức Chúa Giê-xu, một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm vĩ đại, đứng trước mặt Đức Chúa Cha. Trên gấu áo Ngài có một cái chuông và một trái lựu, một cái chuông và một trái lựu. Những người đã đứng dậy cùng Đức Chúa Giê-xu hướng đức tin của họ lên Ngài tại Nơi Chí Thánh và cầu nguyện: “Lạy Cha của con, xin ban Đức Thánh Linh của Cha cho chúng con.” Bây giờ Đức Chúa Giê-xu hà hơi trên họ, ban Đức Thánh Linh. Trong hơi ấy có ánh sáng, quyền năng, và thật nhiều tình yêu thương, vui mừng và bình an.

Tôi quay lại nhìn đoàn người vẫn còn cúi mình trước ngai; họ không biết rằng Đức Chúa Jê-sus đã rời khỏi đó. Sa-tan dường như ở bên ngai, tìm cách tiếp tục công việc của Đức Chúa Trời.

Tôi thấy họ ngược lên nhìn ngài và cầu nguyện: "Lạy Cha, xin ban Thánh Linh của Ngài cho chúng con." Bấy giờ Sa-tan bèn hà hơi trên họ một ảnh hưởng bất thánh; trong đó có ánh sáng và quyền năng lớn, nhưng không có tình yêu ngọt ngào, sự vui mừng và sự bình an. Mục đích của Sa-tan là giữ họ trong sự lừa dối và lôi kéo trở lui để lừa dối các con cái của Đức Chúa Trời. *Early Writings*, 55, 56.

Đền thánh được xác định là "chìa khóa" giải thích tất cả những sự hiểu lầm nảy sinh do sự hiểu lầm về đền thánh. Đó là "chìa khóa" giải thích sự thất vọng. Trong những ngày sau rốt, "chìa khóa" lại là sự thất vọng, vốn giải thích sự hiểu lầm về đền thờ.

Kể từ ngày 22 tháng 10 năm 1844, "thời gian không còn nữa", và sai lầm của sự thất vọng ngày 18 tháng 7 năm 2020 nay phải được sửa chữa, nhưng không phải về phương diện thời gian, vì thời gian không còn nữa.

Và thiên sứ mà tôi thấy đứng trên biển và trên đất đã giơ tay lên trời, và thề bởi Đấng hằng sống đời đời, là Đấng đã dựng nên trời và mọi vật ở trong đó, đất và mọi vật ở trong đó, biển và mọi vật ở trong đó, rằng sẽ không còn thời gian nữa; nhưng trong những ngày tiếng của thiên sứ thứ bảy vang lên, khi người bắt đầu cất tiếng, thì sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được hoàn tất, như Ngài đã phán cho các đầy tớ của Ngài là các tiên tri. Khải Huyền 10:5-7.

Địa điểm của lời tiên đoán cần phải được điều chỉnh là Nashville, Tennessee, và địa điểm ấy không thể thay đổi, vì nó không do Future for America xác định, nhưng do Ellen White, và Thần Linh của Lời Tiên Tri không bao giờ sai trật.

Khi tôi ở Nashville, tôi đã nói chuyện với dân chúng, và vào ban đêm, có một quả cầu lửa không lồ đến thẳng từ trời và đáp xuống Nashville. Từ quả cầu ấy những ngọn lửa phóng ra như tên; các ngôi nhà bị thiêu rụi; nhà cửa chao đảo và sụp đổ. Một số người trong chúng tôi đứng đó. "Đúng như chúng tôi đã trông đợi," họ nói, "chúng tôi đã trông đợi điều này." Những người khác thì vò tay trong thống khổ và kêu cầu Đức Chúa Trời xin thương xót. "Các người đã biết," họ nói, "các người đã biết điều này sắp đến, mà chẳng hề nói một lời để cảnh báo chúng tôi!" Họ dường như muốn xé những người kia ra từng mảnh, khi nghĩ rằng những người đó đã chẳng hề nói cho họ biết hay đưa ra bất cứ lời cảnh báo nào cả. Bản thảo 188, 1905.

Vấn đề nội tại của những quả cầu lửa giáng xuống Nashville là ở chỗ nó cho thấy rằng Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy trong tình trạng Laodicê đã biết về sứ điệp cảnh báo Nashville, nhưng vẫn im lặng. Đây là điểm trong lịch sử tiên tri nơi "sự hổ thẹn" hoặc "niềm vui" của sứ điệp Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm được bày tỏ. Đây là điểm mà những người sẽ trở nên kỳ hiệu bắt đầu được giương cao, phân biệt với những kẻ khi ấy bị những người trong thế gian—những kẻ bực bội và giận dữ vì Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê đã không đưa ra cảnh báo Nashville—làm cho hổ thẹn. Sự phân biệt tiên tri ấy cũng đã được thể hiện tại núi Cạt-mên giữa Ê-li và các tiên tri của Ba-anh, và trong thời kỳ thiên sứ thứ hai của lịch sử Millerite, khi giới Tin Lành biến thành Tin Lành bội đạo và bắt đầu vai trò tiên tri giả, trở nên các con gái của La Mã. Năm 1989, sừng chính trị qua Reagan đã làm chính điều ấy, chỉ khác là Reagan không trở thành các con gái của La Mã; ông trở thành A-háp và Clôvis I, những tình nhân của La Mã.

Có một cảnh tượng được trình bày cho tôi. Ấy là đêm trước ngày Sa-bát. Chính vào lúc ấy cảnh tượng đó được trình bày. Tôi nhìn ra cửa sổ, và có một quả cầu lửa khổng lồ đã từ trời đến, và nó rơi xuống nơi người ta đang đúc những tòa nhà có các cột trụ; đặc biệt các cột trụ được cho tôi thấy cách rõ ràng. Và dường như quả cầu ấy lao thẳng vào tòa nhà và đè bẹp nó, và họ thấy nó đang tóa nhánh, tóa nhánh, phình lớn ra, và họ bắt đầu kêu khóc và than khóc, than khóc, và vịn vẹo đôi tay; và tôi nghĩ có mấy người của chúng ta đứng gần đó, nói: “Thì đó chính là điều chúng ta vẫn trông đợi; chính là điều chúng ta vẫn nói đến; chính là điều chúng ta vẫn nói đến.” “Các ông đã biết sao?” dân chúng nói. “Các ông đã biết, mà chẳng hề nói cho chúng tôi biết ư?” Tôi nghĩ rằng trên gương mặt họ có một nỗi thống khổ như thế, trong điện mạo họ có một nỗi thống khổ như thế. Bản thảo 152; 1904.

Sự thất vọng ngày 18 tháng 7 năm 2020 là “chìa khóa” để nhận diện đền thờ sẽ được giương cao làm tiêu kỳ. Sự phân biệt giữa hai hạng tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm là một chủ đề trọng yếu của lời tiên tri Kinh Thánh. Giê-rê-mi từ chối hiệp cùng “hội của kẻ nhạo báng”, và các hội thánh Si-mi-ê-nơ và Phi-la-đen-phi đều được đối chiếu tương phản với “hội đường của Sa-tan”, là những kẻ tự xưng là người Do Thái, song chẳng phải. Sự phân biệt giữa hai hạng người tự xưng là tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm được thể hiện qua phương pháp luận mà họ sử dụng để nghiên cứu Kinh Thánh. Ấy là sự phân biệt giữa nền giáo dục chân chính và “cái gọi là giáo dục bậc cao”, như Bà White gọi.

Nashville được mệnh danh là “Athens của miền Nam”, và công trình nổi tiếng nhất đại diện cho Hy Lạp tại Nashville là Đền Parthenon ở Công viên Centennial, được xây dựng năm 1897 như một bản sao nguyên kích thước của Đền Parthenon Hy Lạp cổ đại. Công trình này được xây dựng để kỷ niệm một trăm năm sự kiện Tennessee trở thành tiểu bang vào năm 1796, và dự định sẽ bị tháo dỡ sau lễ kỷ niệm. Thay vào đó, khu đất được chuyển thành công viên vào năm 1903, và Đền Parthenon được tái thiết vĩnh viễn từ năm 1920 đến năm 1931.

Tên gọi “Parthenon” bắt nguồn từ tiếng Hy Lạp parthénos, nghĩa là “trinh nữ” hay “thiếu nữ”, ám chỉ Athena trong khía cạnh là nữ thần đồng trinh, khôn ngoan và hiếu chiến, nữ thần của trí tuệ, chiến lược, nghệ thuật, thủ công và văn minh. Được xây dựng trong khoảng năm 447–432 TCN trên Acropolis ở Athens, bên trong đặt một pho tượng Athena chryselephantine (vàng và ngà) khổng lồ do nhà điêu khắc Phidias thực hiện—về thực chất, đóng vai trò như “ngôi nhà” hay nơi cư ngụ thần linh của bà, nơi người ta tin rằng bà hiện diện.

Sự nhấn mạnh của hệ thống giáo dục phương Tây đối với tri thức quảng bác, tư duy phê phán, sự đào luyện cho đời sống công dân, và khuôn khổ giáo dục khai phóng, về căn bản, bắt nguồn từ triết học và thực hành của Hy Lạp cổ đại. Nếu không có Học viện của Platon, Lyceum của Aristoteles, hay paideia của Athens, thì nền giáo dục học đường hiện đại như chúng ta biết ngày nay ắt hẳn sẽ mang một diện mạo rất khác.

Năm 1904, Trường Madison được thành lập tại địa điểm cách Nashville chín dặm. Ellen White là thành viên sáng lập của hội đồng quản trị Trường Madison ban đầu (tên chính thức là Học viện Nông nghiệp và Sư phạm Nashville, về sau được gọi là Cao đẳng Madison). Bà phục vụ với tư cách là thành viên sáng lập của hội đồng quản trị kể từ khi hội đồng được thành lập vào năm 1904. Bà tiếp tục phục vụ trong hội đồng cho đến khoảng năm 1914 (một năm trước khi bà qua đời vào

năm 1915).

Đây là hội đồng quản trị của một trường cao đẳng hay cơ sở duy nhất mà bà từng đồng ý tham gia hoặc phục vụ. Bà cố ý giới hạn những chức vụ chính thức như vậy trong các tổ chức Cơ Đốc Phục Lâm khác, nhưng dành ngoại lệ cho Madison vì sự phù hợp của nó với các lời khuyên giáo dục của bà (tự túc, dựa trên nông trại, đào tạo tập trung vào truyền giáo, nhấn mạnh Kinh Thánh, lao động chân tay, và sự chuẩn bị thực tiễn cho công cuộc phục vụ tại miền Nam và xa hơn nữa). Những thông điệp của Bà White gửi đến Nashville đã đến vào các năm 1904 và 1905, cùng thời kỳ Trường Madison khởi sự, và gian trung bày Parthenon đang được chuyển đổi thành một hạng mục cố định tại công viên thường trực. Biểu tượng của nền giáo dục Hy Lạp và của nền giáo dục thiên thượng đều đánh dấu sự khởi đầu của mình trong cùng một khoảng thời gian ngắn ấy, cũng chính là khoảng thời gian các khái tượng về những quả cầu lửa của Nashville được ban cho.

Đêm qua, một cảnh tượng đã hiện ra trước mắt tôi. Có lẽ tôi sẽ không bao giờ thấy mình được phép bày tỏ toàn bộ, nhưng tôi sẽ bày tỏ đôi chút.

Dường như một quả cầu lửa khổng lồ đã giáng xuống thế gian và nghiền nát những ngôi nhà lớn. Từ nơi này đến nơi khác vang lên tiếng hô: "Chúa đã đến! Chúa đã đến!" Nhiều người chưa được chuẩn bị để ra mắt Ngài, song cũng có một số ít kêu lên: "Ngợi khen Chúa!"

Những kẻ mà sự hủy diệt bất ngờ đang giáng xuống trên họ đã hỏi: 'Vì sao các ngươi ngợi khen Chúa?'

'Bởi vì giờ đây chúng ta đã thấy điều mà bấy lâu nay chúng ta hằng tìm kiếm.'

"Nếu các ngươi đã tin rằng những điều này sắp xảy đến, sao các ngươi không nói cho chúng tôi biết?" là lời đáp khùng khiếp. "Chúng tôi không hay biết những điều này. Sao các ngươi để chúng tôi ở trong sự vô tri? Hết lần này đến lần khác các ngươi đã thấy chúng tôi; sao các ngươi không làm quen với chúng tôi và nói cho chúng tôi biết về cuộc phán xét sắp đến, và rằng chúng tôi phải phụng sự Đức Chúa Trời, kẻo chúng tôi bị hư mất? Nay chúng tôi đã hư mất!" Bản thảo 102, 1904.

Bối cảnh của các thông điệp Nashville được định vị về mặt địa lý trong một khung cảnh thuộc linh về nền giáo dục chân thật hay giả dối. Một nền giáo dục chuẩn bị cho linh hồn trở thành công dân của thiên quốc hoặc của trần gian. Trong các khái tượng về Nashville của Bà White không có sự nhắc đến Hội giáo, vậy căn cứ nào biện minh cho việc gắn Hội giáo với khái tượng về những quả cầu lửa giáng xuống Nashville? Một sự điều chỉnh đối với thông điệp Nashville năm 2020 sẽ tương hợp như thế nào với công trình của Josiah Litch và Samuel Snow? Những sự điều chỉnh của họ được thực hiện khi họ nhận ra rằng chính những bằng chứng đã dẫn đến lời dự đoán ban đầu cũng là những bằng chứng xác lập lời dự đoán đã được điều chỉnh.

Bằng chứng về Hội giáo đã được xác lập từ lâu trước khi nó được liên kết với sứ điệp cảnh cáo của Nashville. Sứ điệp của Hội giáo gắn trực tiếp với sứ điệp của thiên sứ thứ ba. Thực tế này được minh chứng bởi một số chứng nhân Kinh Thánh. Lời cảnh cáo của thiên sứ thứ ba tượng trưng cho lời cảnh cáo về dấu ấn thẩm quyền của vua phương bắc, và lời cảnh cáo của Hội giáo được biểu trưng bởi lời cảnh cáo của con cái phương đông.

Nhưng tin tức từ phương đông và phương bắc sẽ khiến người ấy hoảng hốt; vì thế, người ấy sẽ đi ra trong cơn thịnh nộ lớn để hủy diệt và tiêu diệt nhiều người. Đa-ni-ên 11:44.

Thiên sứ thứ ba đã bước vào lịch sử vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, khi tiếng kèn thứ bảy bắt đầu vang lên. Tiếng kèn thứ bảy cũng chính là tai ương thứ ba của Hồi giáo. Cuộc phản loạn năm 1863 đã làm im bật tiếng kèn thứ bảy cho đến 9/11, khi thiên sứ thứ ba giáng xuống trong Khải Huyền đoạn mười tám, lúc những tòa nhà lớn của New York bị đánh sập chỉ bằng một cái chạm của quyền năng Đức Chúa Trời.

9/11 là Alpha, tức sự khởi đầu của thời kỳ đóng ấn; thời kỳ này kết thúc tại Omega, tức sự kết thúc của việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn ngàn, vào thời điểm luật ngày Chủ nhật sắp đến.

9/11 là Alpha của thời kỳ thử thách của hình tượng con thú tại Hoa Kỳ, vốn kết thúc ở Omega của thời kỳ thử thách của hình tượng con thú tại Hoa Kỳ, điểm này xảy ra khi dấu con thú được áp đặt tại Hoa Kỳ.

9/11 là Alpha, hay khởi đầu, của cuộc phán xét những người còn sống đối với con thú từ đất, kể cả các sùng Cộng hòa và Tin Lành của nó; cuộc phán xét ấy sẽ kết thúc vào thời điểm luật ngày Chủ nhật sắp đến.

9/11 là Alpha của "ngày chuẩn bị của Chúa", vốn kết thúc ở kỳ thử thách về ngày Sa-bát của Chúa.

9/11 là Alpha của việc kiến thiết đền thờ, được biểu trưng bởi viên đá nền móng; việc ấy kết thúc khi viên đá chóp đỉnh Ômêga được đặt trên đền thờ.

Ngày 11 tháng 9 là khởi đầu (Alpha) của tai vạ thứ ba tại Hoa Kỳ, vốn kết thúc ở trận động đất của Khải Huyền chương mười một, tức là luật ngày Chúa nhật sắp đến. Tại trận động đất ấy, tai vạ thứ ba đến cách mau chóng. Lịch sử về các quả cầu lửa ở Nashville xảy ra trước khi cánh cửa ân điển đóng lại vào thời điểm luật ngày Chúa nhật, bất chấp lời tuyên bố của những người lên án các tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê rằng: "Bây giờ chúng ta đã hư mất."

Sách Giô-ên và sự ứng nghiệm của nó tại Lễ Ngũ Tuần trình bày cuộc tranh luận xoay quanh sứ điệp của Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm, khi một hạng người không thể hiểu sự gia tăng của tri thức cáo buộc những kẻ hiểu biết là say rượu. Sự đối đầu giữa những kẻ say rượu của Ép-ra-im và những người khôn ngoan là một chủ đề thường xuyên được đề cập trong Lời tiên tri của Đức Chúa Trời. Một khía cạnh của lễ thật là sứ điệp ấy có tính hai giai đoạn, như được Phi-e-rơ minh họa trong phòng cao và rồi tại đền thờ. Điều ấy được biểu trưng bằng việc sự phán xét khởi đầu tại nhà của Đức Chúa Trời, rồi tiếp đến là những kẻ ở ngoài nhà Ngài. Tiến trình phán xét cũng được biểu trưng qua hai tiếng của Khải Huyền mười tám, trong đó tiếng thứ nhất trải từ 9/11 cho đến luật ngày Chủ nhật, rồi tiếng thứ hai ở câu bốn đánh dấu luật ngày Chủ nhật. Sự phân biệt giữa sứ điệp tiên tri chân thật và giả dối của mưa muôn cũng được minh họa qua Ê-li, người mà Ma-la-chi xác định sẽ trở lại ngay trước sự kết thúc của thời kỳ ân điển.

Các biểu tượng của kẻ khôn và kẻ dại trên núi Cạt-mên là Ê-li, người khôn ngoan, và các tiên tri ngu dại của Ba-anh. Ê-li là Phi-e-rơ, và các tiên tri của Ba-anh là những kẻ say sưa của Ép-ra-im. Khi những kẻ say sưa ngu dại được bày tỏ là các tiên tri giả của Ba-anh, qua sự đổ xuống của lửa,

thì dân sự rút lại đáp rằng: “Đức Giê-hô-va, Ngài là Đức Chúa Trời.” Những tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy thuộc La-ô-đi-xê được bày tỏ như thế khi lời dự đoán tại Nashville được ứng nghiệm. Những người ở ngoài hàng ngũ Cơ Đốc Phục Lâm, khi được đánh thức về sự bất trung của những kẻ ngu dại, thì chịu sự cáo trách, nhưng kỳ ân điển của họ vẫn chưa đóng lại. Sự minh họa về sự bày tỏ các trình nữ khôn và dại, được tiêu biểu bởi sứ điệp cảnh cáo tại Nashville, là một cột mốc trong sự ứng nghiệm cuối cùng và trọn vẹn của dụ ngôn mười trinh nữ.

Sự thất vọng ngày 18 tháng 7 năm 2020 xác định sứ điệp cần phải được sửa chữa, và làm bộc lộ những người trong phong trào Cơ Đốc Phục Lâm có dầu và những người không có. Những ai thiếu sứ điệp về dầu vốn cảnh báo Nashville được đối chiếu với những ai có dầu. Trong hai hạng người hoặc có hoặc không có dầu của sứ điệp, một hạng đã trải qua một nỗi thất vọng được tượng trưng bởi sự thất vọng thứ nhất trong lịch sử phong trào Miller, còn hạng kia thì không có kinh nghiệm ấy. Không có nỗi thất vọng được tiêu biểu bởi phong trào Miller thì chẳng có sự sửa chữa nào cần thực hiện cho bất kỳ lời dự đoán thất bại nào. Thực tế rằng lời dự đoán về Nashville năm 2020 đã nhận diện Hội giáo là phù hợp với một yếu tố của một sứ điệp thất bại cần được sửa chữa.

Một minh chứng cho điều này là thực tế rằng lịch sử trong đó các quả cầu lửa của Nashville xuất hiện không chỉ tương ứng với lịch sử về sự thất vọng thứ nhất của phong trào Millerite và sự hiệu chỉnh sứ điệp sau đó, mà còn vì nó diễn ra trong một mạch lịch sử khởi đầu với sự đến của thiên sứ thứ ba vào ngày 11/9, đánh dấu sự xuất hiện của Hội giáo thuộc họa khốn thứ ba, và rằng Hội giáo lại xuất hiện theo phương diện tiên tri tại trận động đất gắn với luật Chủ nhật trong Khải Huyền đoạn mười một. Việc duy trì Hội giáo trong sứ điệp, dù Bà White không có bất kỳ tham chiếu trực tiếp nào đến Hội giáo và lời cảnh báo về Nashville, được đặt nền tảng trên chủ đề của lịch sử ấy, tức là Hội giáo.

Trong bài thứ một trăm năm mươi ba của loạt bài mang tựa đề Sách Đa-ni-ên, chúng tôi đã xác định rằng, phù hợp với lời chứng của Ba-la-am và con lừa, Hội giáo, được biểu trưng bởi con lừa, sẽ có ba sự tương tác chủ yếu với Hoa Kỳ trong chuỗi lịch sử từ biến cố 11/9 cho đến luật Ngày Chủ nhật. Chúng tôi xác định 11/9 là lần thứ nhất, rồi ngày 7 tháng 10 năm 2022 là lần thứ hai. Chúng tôi ghi nhận rằng cuộc tấn công thứ nhất nhằm vào đất vinh hiển thuộc linh và cuộc tấn công thứ hai nhằm vào đất vinh hiển theo nghĩa đen của Y-sơ-ra-ên, và rằng cuộc tấn công thứ ba sẽ là cuộc tấn công tại trận động đất của luật Ngày Chủ nhật. Chúng tôi chỉ ra rằng lịch sử của Ba-la-am ở bình diện tiên tri này mang dấu ấn của lẽ thật, vì cuộc tấn công đầu và cuối nhằm vào đất vinh hiển thuộc linh, còn cuộc tấn công ở giữa nhằm vào đất vinh hiển theo nghĩa đen, vốn là một biểu tượng của sự phản nghịch. Nay chúng tôi thấy rằng một cú đánh thứ tư, đánh dấu sự khởi đầu của sứ điệp Tiếng Kêu Nửa Đêm, sẽ diễn ra trên đất vinh hiển thuộc linh khi các quả cầu lửa tại Nashville được ứng nghiệm. Điều này có nghĩa là cú đánh thứ hai của Ba-la-am và con lừa của ông là một cú đánh kép: cú thứ nhất trong hai cú đánh ấy nhằm vào đất vinh hiển theo nghĩa đen, còn cú thứ hai nhằm vào đất vinh hiển thuộc linh.

Bài viết đã trình bày một lẽ thật chưa trọn vẹn, mà Sư tử của chi phái Giu-đa nay đã bày tỏ như một bằng chứng khác về mối liên hệ tiên tri giữa Hội giáo và các quả cầu lửa tại Nashville. Một luận cứ khác để củng cố sự liên hệ giữa Hội giáo và các quả cầu lửa được tìm thấy nơi các đường lối cải cách của lịch sử thánh. Mỗi phong trào cải cách đều có một chủ đề riêng biệt của chính nó, thậm

nhuần toàn bộ phong trào ấy. Trong phong trào cải cách của Môi-se, chủ đề ấy là việc bước vào giao ước với một dân được chọn. Với đường lối cải cách của Đấng Christ, chủ đề ấy là Đấng Mê-si. Với đường lối cải cách của Đa-vít, chủ đề ấy là Mười Điều Răn và đền thánh. Đối với những người Millerite, chủ đề là thời kỳ tiên tri, vì họ mang “sứ điệp thời gian.” Với sự đến của thiên sứ thứ ba vào sự kiện 11/9, chủ đề cho đường lối cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn được xác định là Hội giáo thuộc khôn nạn thứ ba, con cái phương Đông, con lừa của lời tiên tri Kinh Thánh, những chiến mã của Khải Huyền chương chín, gió đông, châu chấu, và sự làm cho các quốc gia nổi giận.

Trận động đất trong Khải Huyền chương mười một đánh dấu Hội giáo trong tai vạ thứ ba, đồng thời cũng tượng trưng cho sự kết thúc của thông điệp Tiếng kêu nửa đêm. Tiếng kêu nửa đêm được hình bóng bởi cuộc khai hoàn tiến vào Giê-ru-sa-lem của Đấng Christ, vốn khởi đầu bằng việc cỡi buộc lừa con. Khởi điểm của Tiếng kêu nửa đêm trong lịch sử Millerite là sự xuất hiện của Samuel Snow, cuỡi ngựa, tại kỳ nhóm trại Exeter. Khởi đầu của thời kỳ Tiếng kêu nửa đêm được đánh dấu bằng những biểu tượng của Hội giáo. Có nhiều chứng cứ dồi dào xác nhận rằng thông điệp đã được hiệu chỉnh ngày 18 tháng 7 năm 2020 bao gồm Hội giáo như một phần của thông điệp cảnh cáo. Không có ngày tháng nào được xác định, nhưng các cầu lừa ở Nashville xác định cuộc tranh luận về “rượu mới” trong những ngày sau rốt; vì vậy, các cầu lừa ở Nashville cũng bao hàm Hội giáo. Nhưng còn việc định danh các cầu lừa ấy là vũ khí hạt nhân thì sao?

Thông điệp phải giữ nguyên việc xác định Hội giáo là tác nhân thù địch trong cuộc tấn công, dựa trên nhiều lời chứng. Lỗi ấn định thời gian cần được sửa chữa đã được tiêu biểu bởi cả năm 1840 và 1844. Thời gian không còn là thành phần của thông điệp tiên tri nữa, dù các con số thì vẫn còn. Sai lầm được biểu hiện bởi sự hiểu lầm về đền thánh cũng phải được giải quyết; nhưng trước khi nó có thể được giải quyết và được đưa vào thông điệp đã được hiệu chỉnh, cần phải nhận diện sai lầm đã được tiêu biểu bởi sự hiểu lầm về đền thánh. Sự hiểu lầm về đền thánh đó đã đại diện cho điều gì trong lời cảnh báo Nashville ngày 18 tháng 7?

Tôi khẳng định rằng các câu trả lời có thể được tìm thấy trong ánh sáng đã và đang được mở ấn kể từ cuối năm 2023. Ba mạch song hành gồm mười một chương, bắt đầu từ chương mười một và kết thúc ở chương hai mươi hai trong Sáng Thế Ký, Ma-thi-ơ và Khải Huyền, là sự đổi mới giao ước của Đức Chúa Trời với một trăm bốn mươi bốn nghìn. Chúng ta có khước từ lời mời gọi thương xót của Ngài bằng cách hành xử như thể chúng ta đã không nghe tiếng gọi của Ngài, hay chúng ta sắp mình và tuyên bố bằng sức riêng loài người: "mọi điều Ngài truyền, tôi sẽ làm"? Hay chúng ta để Đức Thánh Linh ghi khắc luật pháp của Ngài trên lòng và trí của chúng ta?

Các câu trả lời cũng được tìm thấy trong việc mở ấn của Đa-ni-ên đoạn mười hai, về ba câu trình bày thời gian như các sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, thứ hai và thứ ba. Ba câu ấy cũng đánh dấu ngày 31 tháng 12 năm 2023 ở câu bảy, ngày 18 tháng 7 năm 2020 ở câu mười hai, và giai đoạn từ năm 1989 cho đến luật ngày Chủ nhật rồi đến sự chấm dứt thời kỳ ân điển được trình bày ở câu mười một. Ba lẽ thật ấy, ở trong ba câu ấy, được đặt ngay trong chính đoạn Kinh Thánh vốn trình bày quy trình thử nghiệm ba phần luôn xảy ra khi một lời tiên tri được mở ấn.

Đức Kitô không chỉ đơn thuần mở ấn ba kỳ thử của Đa-ni-ên đoạn 12, nhưng Ngài còn xác định các kỳ thử ấy theo trình tự: kỳ thử nền tảng, tiếp theo là kỳ thử đền thờ, rồi đến kỳ thử giấy quỳ. Hơn nữa, Ngài xác định rằng kỳ thử nền tảng bắt đầu vào ngày 31 tháng 12 năm 2023 và được đặt nền trên kỳ thử nền tảng của phong trào Miller, như được biểu trưng bởi Phán Kitô, là biểu tượng thiết lập khái tượng bên ngoài.

Sau đó, ông xác định bài thử thứ hai, tức bài thử về đền thờ, được biểu thị qua khái tượng của Đa-ni-ên về Đấng Christ trong đền thờ ở chương mười. Bài thử ấy hiện đang diễn ra. Sự mở ấn của Đa-ni-ên chương mười hai về các cột mốc thời điểm 1989, ngày 18 tháng 7 năm 2020, ngày 31 tháng 12 năm 2023, và luật ngày Chủ nhật bao hàm cả khái tượng về La Mã lẫn khái tượng về Đấng Christ. Cả hai khái tượng ấy được trình bày trong chính khái tượng nơi sự mở ấn của chương mười hai được tìm thấy. Ba chương ấy là một khái tượng duy nhất, và khái tượng về Đấng Christ là bài thử về đền thờ ở chương mười; khái tượng về kẻ chống Đấng Christ là bài thử về nền tảng ở chương mười một; và các cột mốc của một trăm bốn mươi bốn nghìn người ở chương mười hai đại diện cho bài thử thứ ba và là phép thử giấy quỳ, nơi những kẻ đại được tách khỏi những người khôn khi nhiều người được tinh luyện, làm cho trắng và thử luyện.

Bài khảo nghiệm về đền thờ đã mở ra ánh sáng của Lê-vi Ký chương hai mươi ba, tức là ánh sáng của Hòm Giao Ước, vốn là ánh sáng An-pha của Sa-bát ngày thứ bảy và ánh sáng Ô-mê-ga của Sa-bát năm thứ bảy. Ánh sáng của các Sa-bát An-pha và Ô-mê-ga chỉ rõ ánh sáng của sự nhập thể. Ánh sáng ấy chỉ rõ việc Đức Chúa Trời mặc lấy xác phàm với mục đích phục hồi sự kết hợp của Thần Tính với nhân tính, là công cuộc mà Đấng Christ đã khởi sự vào ngày 22 tháng 10 năm 1844; công cuộc mà Ngài hiện đang hoàn tất trong sự phán xét người sống.

Ánh sáng của Lê-vi Ký chương hai mươi ba đã kết hiệp các kỳ lễ mùa xuân alpha với các kỳ lễ mùa thu omega để tạo nên chính diễn trình lịch sử từ ngày 31 tháng 12 năm 2023 cho đến lúc kết thúc thời kỳ ân điển của nhân loại. Trong đường tuyến ấy, cuộc thử thách nền tảng được đánh dấu là xảy đến vào ngày 31 tháng 12 năm 2023, và cuộc thử thách đền thờ được xác định là khởi sự vào năm 2025, vốn kéo dài cho đến phép thử quỳ tím của Lễ thổi kèn. Tiếng kêu trong đồng vắng khởi đầu vào tháng Bảy năm 2023 được đánh dấu bởi Lễ Bánh Không Men, vốn kết thúc năm ngày sau cột mốc ba phần. Kế đó là một giai đoạn ba mươi ngày, tiếp theo là một cột mốc ba phần, rồi sau đó là năm ngày, qua đó minh họa ba bước của Tin Lành đời đời. Cột mốc alpha gồm ba phần tiếp theo là năm ngày là thiên sứ thứ nhất, ba mươi ngày là thiên sứ thứ hai, và cột mốc omega gồm ba phần tiếp theo là năm ngày dẫn đến Luật Chủ nhật của Lễ Ngũ Tuần là thiên sứ thứ ba.

Đấng Christ cũng mở ra ánh sáng của Lê-vi Ký hai mươi ba về việc kiến lập Hòm Giao Ước trong thời kỳ thử thách của đền thánh. Sứ điệp hoặc thiên sứ của Sa-bát ngày thứ bảy ở một phía của Hòm Giao Ước, và thiên sứ của Sa-bát năm thứ bảy ở phía bên kia của Hòm Giao Ước, tượng trưng cho các che-ru-bim che phủ đang nhìn vào Hòm Giao Ước. Trong lịch sử của sự đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn, ánh sáng kép của hai thiên sứ ấy tượng trưng cho Sa-bát ngày thứ bảy, và giáo lý về sự Nhập Thể tượng trưng cho một chủ đề sẽ được nghiên cứu đến muôn đời.

Dĩ nhiên, nếu anh/chị không thể nhìn thấy “bảy thời kỳ” như là biểu tượng của Năm Hân Hi, tức Tuyên ngôn Giải phóng mang tính thuộc linh năm 1863, thì anh/chị cũng sẽ không nhận ra rằng

các lời tiên tri Alpha và Omega của William Miller chính là “bảy thời kỳ” và “hai nghìn ba trăm ngày”. Không thể nhận ra ý nghĩa của hai lời tiên tri thời gian có liên hệ ấy sẽ ngăn cản bất kỳ sự nhìn biết nào rằng năm 1798 tượng trưng cho “bảy thời kỳ”, và năm 1844 tượng trưng cho “hai nghìn ba trăm ngày”. Với sự thiếu vắng hiểu biết đó, hầu như không thể thấy rằng khi Lê-vi Ký đoạn hai mươi ba được sắp đặt theo nguyên tắc “dòng nối dòng”, ghép hai mươi hai câu đầu (trình bày các kỳ lễ mùa xuân) với hai mươi hai câu cuối (các kỳ lễ mùa thu), thì dòng ấy mở đầu bằng ngày Sa-bát (ngày thứ bảy) được biểu trưng bởi năm 1844, và ngày Sa-bát kết thúc dòng bốn mươi bốn câu là ngày Sa-bát của đất, được biểu trưng bởi năm 1798.

Sự không nhìn thấy mối liên hệ giữa hai ngày Sa-bát tượng trưng cho sự không nhìn thấy rằng bảy thì của 1798 là nhân tính và hai nghìn ba trăm ngày của 1844 là Thần tính. Với một sự mù lòa sâu đến thế, xem ra hầu như không thể nhận ra rằng ánh sáng alpha của ngày Sa-bát thứ bảy và ánh sáng omega của giáo lý về Sự Nhập Thể đang chỉ ra công cuộc của Đấng Christ trong việc kết hiệp Thần tính của Ngài với nhân tính của loài người sa ngã. Công cuộc của Đấng Christ trong việc kết hiệp Thần tính của Ngài với nhân tính của chúng ta chính là công cuộc kết hiệp 1798 với 1844, vì 1798 tượng trưng cho xác thịt loài người và 1844 tượng trưng cho Thần tính.

Nhân loại đã được dựng nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, mang trong mình cả bản tính cao hơn và bản tính thấp hơn. Bản tính cao hơn của con người là xác thịt và bị bán làm nô lệ cho tội lỗi. Đấng Christ ban cho linh hồn được hoán cải tâm trí của Ngài ngay lúc hoán cải, vì sự hoán cải là nơi diễn ra sự xưng công chính, và được xưng công chính tức là được làm cho công chính. Bản tính thấp hơn không thể được cứu chuộc một cách tức thời, và lời hứa của Phúc Âm đối với bản tính thấp hơn là chúng ta sẽ nhận lãnh một thân thể được vinh hiển khi Đấng Christ trở lại. Bản tính cao hơn là tâm trí, còn bản tính thấp hơn là xác thịt. Bản tính cao hơn là lời tiên tri về bảy thì, đã kết thúc vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, vào Ngày Lễ Chuộc Tội, khi cả kèn thứ bảy và kèn Năm Hân Hi đều bắt đầu vang lên. Bảy thì của bản tính thấp hơn đã chấm dứt vào năm 1798, vì nó không thể được đổi mới cho đến Sự Tái Lâm của Đấng Christ.

Bảy thời kỳ của năm 1798, bảy thời kỳ của năm 1844 và hai nghìn ba trăm năm của năm 1844 biểu trưng cho công cuộc của Đấng Christ bắt đầu vào ngày 22 tháng 10 năm 1844. Công cuộc ấy nhằm kết hiệp Thần tính của Ngài với nhân tính, nhưng khi đền thờ được cấu thành bởi nhân tính và Thần tính phải được hiệp nhất vào năm 1844, thì 1798 không được bao gồm, vì nó tượng trưng cho sân của Dân Ngoại.

Phép thử đền thờ bao gồm việc đo đền thờ, và ngay buổi đầu trong lịch sử của tiến trình mở án khởi sự vào năm 2023, việc mở án của bảy tiếng sấm đã xác định rằng lịch sử từ sự thất vọng thứ nhất đến Đại Thất Vọng chính là sự biểu hiện sau cùng và trọn vẹn của lịch sử mà bảy tiếng sấm tiêu biểu. Theo sự linh hứng, bảy tiếng sấm tượng trưng cho các biến cố đã xảy ra trong lịch sử của thiên sứ thứ nhất và thiên sứ thứ hai, và cũng cho các biến cố tương lai sẽ được bày tỏ theo thứ tự của chúng. Sự ứng nghiệm trọn vẹn ấy đã được đặt trong khuôn khổ của lẽ thật, vốn là một trong những mạc khải đầu tiên được ban ra vào năm 2023. Sự thất vọng ở phần khởi đầu tượng trưng cho sự thất vọng Ômêga, và ở giữa là hội trại Exeter, nơi những người khôn và dại được tách biệt dựa trên "dầu" của sứ điệp.

Đền thờ của những người theo Miller được dựng nên từ thất vọng này đến thất vọng khác, qua đó xác định rằng đền thờ của một trăm bốn mươi bốn ngàn được dựng nên từ ngày 18 tháng 7 năm 2020 cho đến luật Ngày Chủ nhật sắp đến, nơi cánh cửa trong dự ngôn đóng lại, như đã xảy ra vào ngày 22 tháng 10 năm 1844. Lịch sử được đại diện bởi bảy tiếng sấm là cùng một lịch sử được trình bày dưới ánh sáng của Đa-ni-ên đoạn mười hai. Ánh sáng về một ngàn hai trăm chín mươi ngày trong Đa-ni-ên đoạn mười hai kết nối trực tiếp với giai đoạn ba mươi năm được nêu trong câu mười một. Nó cũng được kết nối với khoảng ba mươi năm được đánh dấu bởi người đại diện đầu tiên của giao ước đối với một dân được chọn, và bởi vị tiên tri được dấy lên để xác định sự thay đổi của mối quan hệ giao ước từ Y-sơ-ra-ên theo nghĩa đen sang Y-sơ-ra-ên thuộc linh. Ba mươi ngày ở trung tâm của khuôn khổ Lê-vi Ký đoạn hai mươi ba chính là ba mươi năm của bước thứ nhất trong giao ước ba phần của Áp-ra-ham với Đức Chúa Trời. Ba mươi năm từ 508 đến 538 trong câu mười một là biểu tượng cho chức tế lễ của một trăm bốn mươi bốn ngàn.

Ba mươi ngày trong cấu trúc của Sách Lê-vi Ký, đoạn 23, là một phần của bốn mươi ngày Đấng Christ đã dạy dỗ các môn đồ Ngài mặt đối mặt cho đến khi Ngài thăng thiên. Con số ba mươi tượng trưng cho các thầy tế lễ bắt đầu thi hành chức vụ khi đủ ba mươi tuổi. Ba mươi năm từ 508 đến 538 xác định sự chuyển tiếp từ La Mã ngoại giáo sang La Mã giáo hoàng, và qua đó xác định sự chuyển tiếp của chức tư tế La-ô-đi-xê của một trăm bốn mươi bốn ngàn sang chức tư tế Phi-la-đen-phia của một trăm bốn mươi bốn ngàn. Sự chuyển tiếp này diễn ra trong ba bước, được biểu thị bởi năm 508 khi "sự hằng ngày" bị cất đi, sắc lệnh của Justinian năm 533, tiếp theo là luật Ngày Chủ nhật năm 538, khi sự chuyển tiếp được hoàn tất.

Ba mươi năm ấy tượng trưng cho giai đoạn từ năm 1989 cho đến đạo luật Ngày Chủ nhật, trong đó dân Phi-la-đen-phi của Đức Chúa Trời đã được đóng ấn, với tư cách là đền thờ của Ngài, sẽ được nêu cao cho cả thế giới nhìn thấy. Bảy giờ thế giới sẽ phân định giữa Đấng Christ—Đấng được dân sự Ngài đại diện, là những người được ngồi trong các nơi trên trời với Đấng Christ và bởi đó ở trong đền thờ của Đức Chúa Trời—với kẻ tội ác, là kẻ ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời, tỏ mình ra là Đức Chúa Trời. Khi đạo luật Ngày Chủ nhật sắp tới được ban hành, những thợ giờ thứ mười một, cũng chính là đoàn dân rất đông, sẽ phải đối diện với một cuộc thử nghiệm nền tảng: Ngày Sa-bát ngày thứ bảy có phải là Sa-bát của Đức Chúa Trời, hay ngày của mặt trời là Sa-bát của Đức Chúa Trời?

Và bây giờ một cảnh tượng khác hiện ra trước mắt ông. Ông đã được cho thấy công việc của Sa-tan trong việc dẫn dắt người Do Thái khước từ Đấng Christ, trong khi họ xưng nhận là tôn kính luật pháp của Cha Ngài. Giờ đây ông thấy thế giới Cơ Đốc ở dưới một sự lừa dối tương tự, tuyên xưng tiếp nhận Đấng Christ trong khi lại khước từ luật pháp của Đức Chúa Trời. Ông đã nghe từ các thầy tế lễ và các trưởng lão tiếng kêu điên cuồng: 'Hãy đem nó đi!' 'Hãy đóng đinh nó, hãy đóng đinh nó!' và bây giờ ông nghe từ những người dạy dỗ tự xưng là Cơ Đốc tiếng kêu: 'Hãy dẹp luật pháp đi!' Ông thấy ngày Sa-bát bị chà đạp dưới chân, và một thiết chế giả mạo được lập nên thay thế cho nó. Một lần nữa, Môi-se tràn đầy kinh ngạc và kinh hoàng. Làm sao những người tin Đấng Christ có thể khước từ luật pháp đã được chính tiếng Ngài phán ra trên núi thánh? Làm sao bất kỳ ai kính sợ Đức Chúa Trời có thể gạt bỏ luật pháp, là nền tảng của sự cai trị của Ngài trên trời và dưới đất? Trong niềm vui, Môi-se thấy luật pháp của Đức Chúa Trời vẫn được một số ít người trung tín tôn kính và tôn cao. Ông thấy cuộc chiến đấu lớn

cuối cùng của các quyền lực trần gian nhằm tiêu diệt những người giữ luật pháp của Đức Chúa Trời. Ông hướng đến thời kỳ khi Đức Chúa Trời sẽ đứng dậy để trừng phạt dân cư trên đất vì sự gian ác của họ, và những ai đã kính sợ danh Ngài sẽ được che chở và ẩn giấu trong ngày thịnh nộ của Ngài. Ông nghe giao ước bình an của Đức Chúa Trời với những người đã giữ luật pháp Ngài, khi Ngài cất tiếng phán từ nơi ngự thánh của Ngài và trời cùng đất đều rung chuyển. Ông thấy sự tái lâm trong vinh quang của Đấng Christ, những người công chính đã chết được sống lại cho sự sống bất tử, và các thánh đồ còn sống được biến hóa mà không nếm sự chết, và cùng nhau trong tiếng ca hân hoan được cất lên đến Thành của Đức Chúa Trời. Tô Phu và Tiên Tri, 476.

Đoàn người rất đông, vốn là dân Ngoại và những người làm công một giờ, được thử thách bằng một phép thử về nền tảng, rồi ngay lập tức theo sau là một phép thử về đền thờ. Đền thờ nhân loại của Rô-ma, cùng với người tội ác, sẽ là đá hay là cát mà trên đó anh em xây dựng đức tin của mình? Hay là đền thờ của sự nhập thể, tức Thần tính và nhân tính kết hợp, là đền thờ của một trăm bốn mươi bốn nghìn, mà Phi-e-rơ gọi là “một ngôi nhà thuộc linh”? Trong thời kỳ thử thách về nền tảng và đền thờ đó, sự bách hại sẽ hoàn tất phép thử quý tím của bước thứ ba, và khi ấy thời kỳ ân điển của loài người sẽ khép lại.

Sư Tử thuộc chi phái Giu-đa hiện đang bổ sung phần lịch sử ẩn giấu của câu bốn mươi, và đã đem đến thêm ánh sáng nữa qua ba lời tiên tri kéo dài hai trăm năm mươi năm của Ký-rô, Nê-rôn và Trump; và Ngài đã làm như vậy đúng vào thời điểm Ngài nhấn mạnh công cuộc rao truyền sứ điệp Nashville đã được hiệu chỉnh. Dòng của Nê-rôn cung cấp khuôn khổ cho việc thiết lập sau cùng hình tượng của con thú tại Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ, rồi đến toàn thế giới. Dòng của Ký-rô, từ năm 457 trước Công nguyên, xác định lịch sử giữa Raphia và Panium, tức lịch sử giữa Chiến tranh Ukraina và Thế chiến thứ Ba, vốn khởi đầu khi Panium kết hợp với Actium vào thời điểm luật ngày Chủ Nhật sắp đến. Dòng của Trump kết thúc trong năm nay vào ngày 4 tháng 7.

Nê-rô là biểu tượng của sự bắt bớ; hội thánh Si-miêc-nơ đánh dấu chuỗi lịch sử tiếp diễn cho đến khi sự bắt bớ chấm dứt 250 năm sau, tại hội thánh Bết-găm, trong sự thoả hiệp. Tuyên này xác định việc thiết lập hình ảnh, và do đó tương ứng với giai đoạn lịch sử khi hình ảnh của Đấng Christ đang được thiết lập trong đền thờ của Ngài. “Sắc lệnh” là điểm khởi đầu dẫn đến luật ngày Chủ nhật thứ nhất, tiếp theo là cánh cửa đóng của sự phân rẽ giữa đông và tây, khôn và dại, lúa mì và cỏ lùng, và những kẻ được cứu hay bị hư mất. “Sắc lệnh” khởi đầu giai đoạn ấy cũng là “sắc lệnh” khởi đầu cùng một thời kỳ thử luyện cho thế gian. Bởi vậy, “sắc lệnh” ấy vừa là đầu vừa là cuối. Mỗi cột mốc trên tuyên mười bảy năm của Nê-rô đều chỉ ra sự leo thang của bắt bớ trong cuộc khủng hoảng luật ngày Chủ nhật, vốn bắt đầu bằng một “sắc lệnh”, điều tương tự như một “sắc lệnh hành pháp” của tổng thống.

Ba sắc lệnh của Cyrus vào năm 457 trước Công nguyên xác định một khoảng thời gian mười bảy năm với ba cột mốc ở phần cuối; điều ấy cũng đúng với dòng của Nero và với một dòng khác của Cyrus, vốn kết thúc bằng sự xuất hiện của thiên sứ thứ nhất, thứ hai và thứ ba, từ 1798 đến 1844. Ba bước của Cyrus là: trận Raphia; rồi mười năm sau là bước thứ hai; và rồi bảy năm sau là trận Panium. Khởi đầu và kết thúc đều là những trận chiến, bởi vậy mang dấu ấn của Alpha và Omega. Giai đoạn mười năm thứ nhất biểu thị một thời kỳ thử luyện bắt đầu vào năm 2014 với cuộc Chiến

tranh Ukraina, và giai đoạn thứ hai kết thúc bảy năm sau tại trận Panium.

Palmoni

Palmoni đã mở ấn sử điệp về thời gian cho những người Millerite trong lịch sử của thiên sứ thứ nhất và thiên sứ thứ hai, và Ngài mở ấn sử điệp về các con số trong lịch sử của một trăm bốn mươi bốn ngàn, vốn là lịch sử của thiên sứ thứ ba.

Những lịch sử tiên tri mang tính biểu tượng, chẳng hạn như khoảng hai mươi hai năm từ 1776 đến 1798 được biểu trưng bởi cuộc khởi nghĩa Maccabê, xác định nguyên nhân khởi nguyên của vương quốc thứ sáu, và nguyên nhân kết thúc của vương quốc thứ năm. Vị tổng thống thứ hai mươi hai, Grover Cleveland, là alpha của các tổng thống, làm kiểu mẫu cho tổng thống omega là Donald Trump, vì họ là hai tổng thống duy nhất phục vụ hai nhiệm kỳ không liên tiếp. Trump là vị tổng thống thứ hai mươi hai giành được nhiệm kỳ thứ hai, khi tính cả những tổng thống khác đã tiếp quản chức vụ trong nhiệm kỳ của một tổng thống tiền nhiệm, cùng với những tổng thống tự mình giành được nhiệm kỳ thứ hai. Vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh khởi đầu năm 1798, sau hai mươi hai năm kể từ Bản Tuyên ngôn Độc lập. Khoảng từ 1798 đến 2026 được biểu trưng bởi số 22 tại ngày alpha và số 22 tại ngày omega.

Ba chuỗi, mỗi chuỗi gồm mười một chương, khởi đầu với chương mười một và kết thúc ở chương hai mươi hai. Mỗi chuỗi mười một chương ấy đều có một điểm chính giữa chính xác được biểu thị bởi ba câu. Sáng thế ký xác định thời điểm “cắt bì” được ban làm biểu tượng của mỗi quan hệ giao ước với một dân được chọn. Đó là lần đầu tiên một dân được chọn được ban một dấu chỉ đại diện cho một dân giao ước, và trong Ma-thi-ơ, ba câu ở trung tâm xác định Tảng Đá trên đó Đấng Christ sẽ xây dựng Hội Thánh Ngài. Những câu ấy xác định khi tên của Si-môn Ba Giô-na được đổi thành Phi-e-rơ, tức tương ứng với con số một trăm bốn mươi bốn nghìn. Điểm giữa của chuỗi trong Khải Huyền nhận diện giao ước của sự chết, đồng thời nhận diện giáo hoàng chế là đầu thứ tám, vốn thuộc về bảy. Bạn cho rằng những hàm ý là gì khi chương mười một trong Desire of Ages xác định sứ điệp của Giăng Báp-tít, và chương hai mươi hai xác định cái chết của Giăng?

Phần giữa của các chương ấy rơi vào trang 168, nơi bắt đầu chương mang nhan đề Nicodemus. Chương mười một mang nhan đề Phép Báp-têm, và chương hai mươi hai mang nhan đề Sự Giam Cầm và Sự Chết của John. Chương mười một là một biểu tượng của sự chết, sự mai táng và sự phục sinh; chương mười bảy và Nicodemus cũng như vậy; và sự chết của John cũng như vậy.

Chúng ta sẽ tiếp tục những nội dung này trong bài viết tiếp theo.